

Malá kunratická (procházka)

Naše Malá kunratická by mohla v **Kunraticích** začít kdekoliv, historicky je ale místní zámek s nedalekým kostelem svatého Jakuba Staršího to nejpříhodnější místo. Ono to s tou historií Kunratic není vůbec jednoduché. Psalo se sedmnácté a osmnácté století když se kolem zámku a kostela svatého Jakuba Staršího pomalu začíná rozrůstat kunratická ves.

Historie Kunratic se ale začala odvíjet mnohem dříve, dokonce o několik staletí. Původní kostel svatého Jakuba Staršího je zmiňován již ve 13. století a kunratický zámek, ten je postaven na základech tvrze ze začátku 14. století. Na to přichází v 15. století **český král Václav IV.** a nechává si postavit na skalním ostrohu nad Kunratickým potokem lovecký hrádek. Na oblíbeném místě dokonce i umírá. Je to pozoruhodná historie.

Do Kunratic se jezdí za přírodou. Turisté i cyklisté většinou míří hned do údolí Kunratického potoka, do lesa, nebo na hrádek. To vše jsme již podnikli několikrát, tak se tentokrát podíváme, co se z té kunratické historie do našich časů zachovalo.

Moderní radnice pražské městské části Kunratice (na snímku za námi) to asi nebude, zato kostel **svatého Jakuba Staršího** před námi patří nejen k památkám nejstarším ale také nejvýznamnějším. Jeho ranně gotická stavba je doložena již ve 14. století. V 18. století pak byl kostel přestavěn ve stylu vrcholného baroka a na první pohled připomíná díla geniálního architekta a zakladatele barokní gotiky Jan Blažeje Santiniho Ajchla.

Kunratický kostel od silnice i z Kostelního náměstí z části zakrývá zeleň, ale zase jsme měli štěstí, kostel byl otevřený a je to nádhera. Strop zdobí freska z první poloviny 18. století s námětem sv. Jakuba Staršího.

Stačilo ujit jenom pár desítek metrů a jsme před kunratickým zámkem.

Je na něj smutný pohled, snad jenom sýpka a bývalá hospodářská stavení uzavírající rozlehlý dvůr jsou díky komerčnímu využití v přijatelném stavu. Po staletí se tady vystřídala spousta vlastníků, do znárodnění v roce 1945 zámek vlastnil hrabě Jan Arnošt von Goltz. Dnes památkově chráněný zámecký areál stále čeká na rekonstrukci. Léta jej využívalo entomologické oddělení národního muzea. Neměli to v té ruině vůbec lehké. Těžko říct kdo trpěl víc. Zámek je prázdný a dál chátrá.

Součástí zámeckého areálu je ale zámecký park a bažantnice. Šesti hektarový park založený v barokním stylu je až na malou část přiléhající k zámku pečlivě upravovaný a veřejnosti přístupný. Tak vzhůru do parku.

U jedné z bran do parku stojí naprosto výjimečný státem chráněný, památný strom (prostřední snímek nahoře). Je to lípa srdčitá vysazená v roce 1830, brzy ji bude 200 let. Výška 15 metrů obvod kmene 3.7 metru.

Většina návštěvníků Kunratic o parku ani netuší a bažantnice je na tom stejně, i když jsou nedaleko od kunratického centra. Proto to klidné místo využívají hlavně místní školy, školky, pořádají se tady sportovní a kulturní akce, hraje se tu divadlo.

K parku a bažantnici přiléhá ulice **K Betáni**, ani ta není bez zajímavosti. Na jejím jižním konci je hostinec Na Betáni. Původně to byl zájezdní hostinec na jedné z historických cest na Prahu. Hostinec prý pamatuje dobu krále Václava IV. Park jsme opustili východní branou a jsme v bažantnici. Ta není nijak pločená a volně prorůstá do města. Její součástí je i malý rybník a pýchou jsou dva památné duby letní s výškou okolo 34 metrů.

Náš další cíl je údolí Kunratického potoka, tam nás provází zelená turistická značka a vilová ulice K Bažantnici. Stačilo přejít můstek přes potok a jsme na stezce mířící bujnou zelení k prvnímu rybníku „**Hornomlýnskému**“ jinak také Verneráku.

Je neuvěřitelné, co lze v lese najít nebo potkat. Houby nerostou tak Vendulka si našla broušený táč na vánoční cukroví i se stojánkem. Jen kousek za tím si majitel přilehlé zahrady postavil funkční padací most.

Přírodní památka Údolí Kunratického potoka, je tady vlastně všechno voda, divoká příroda, skalní útvary. Ten na snímku se jmenuje Dešťovka, další je Zakázaný. Rybníky na naší cestě nemají své jméno náhodou Hornomlýnský a Dolnomlýnský, na všech byly velice potřebné mlýny.

Alespoň jeden se zachoval, **Bartůnkův mlýn** je vodní mlýn, který stojí na Kunratickém potoce pod hrází Dolnomlýnského rybníka. Vodní mlýn byl vystavěn pravděpodobně v polovině 18. století. Roku 1764 je zmiňován kunratický mlynář Vavřinec Prochaska. 20. března 1794 koupil pustý mlýn za 564 zlatých Jan Sýkora, který jej 11. června 1803 vyměnil s Vojtěchem Tomsou za Horní mlýn.

Bartůnkův mlýn, je romantické místo ale stále se tu ještě pracuje a při pohledu z blízka je to práce nekonečná. 18. století se na takových stavbách musí projevit. Vinné hrozny na našem snímku jsou špatně vidět, ale sluncem prohřátá stěna jim svědčí moc.

Od mlýna do středu Kunratic vede strmá ulice **Krále Václava IV.** Tak stoupáme a po chvíli je před námi nově vysazená alej, kombinace lípy a buky s venkovní posilovnou.

Tady se stalo něco neuvěřitelného, Marie nachází u cesty pušku opřenou o strom, chápe se jí a být při ruce terorista tak nevím.....

Pro tentokrát nám ale nic nehrozilo, tak puška zůstala opřená o strom a tahle pěkná alej nás dovedla do cíle naší dopolední vycházky k rybníku Ohrada. Pěkné odpočinkové místo spousta laviček a nakonec i pár leknínů na hladině, žluté, bílé, růžové, zkrátka paráda.

V Kunraticích 22. srpna 2024

Vycházku připravili Mirek a Zdenka Bernátovi fotografovali Vendula Bukalová a Mirek

